

LUPTA

le combat

Director : Mihai Korne Redactor : Antonia Constantinescu

COSTUL ABONAMENTULUI PE UN AN

In franci francezi		In alte valute tariful este majorat pentru acoperirea cheltuielilor bancare :
FRANTA	FRF 250	DM 100 - Fr. Eiv. 90 - L St. 35
EUROPA	FRF 300	
Cu avionul :		
AFRICA		
AMERICA DE NORD	FRF 350	USA 60 sau echivalent
ISRAEL		
AMERICA DE SUD		
ASIA	FRF 400	USA 70 sau echivalent
AUSTRALIA		
125, Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud - France		
Téléphone : (33-1) 41 12 03 73 - Tétex 270125F		
Commission Paritaire N° 65481 - C.C.P. : 11 341 71 A Paris		
Téléfax : (33-1) 41 12 03 79		

Numărul 282 7 martie 1997

SCRISOARE - APEL

Acum, în aceste momente cruciale pentru destinul României, ne adresăm dumneavoastră cu un sentiment de bucurie și încredere, avînd convingerea că a sosit momentul ca diaspora română să-și ocupe locul pe care îl merită în construirea acestui destin. Sintem încredințați că vom găsi la dumneavoastră dorința de sprijin și mijloacele de implicare în promovarea dezideratelor noastre vitale și considerăm că spiritualității și sufletului românesc de pretutindeni trebuie să li se ofere șansa de a intra în rezonanță.

Principiul obiectiv al politicii noastre externe, integrarea în structurile euro-atlantice, depășește cadrul strict al interesului politicii de apărare și securitate. Cunoaștem cu toții argumentele politice, strategice și militare pentru includerea României în NATO, încă din primul val al extinderii acestei organizații. Ea exprimă, de fapt, opțiunea noastră ireversibilă pentru valorile și principiile democrației, libertății și civilizației occidentale.

Și trebuie să subliniem aici suportul ferm al întregii societăți românești, al tuturor forțelor politice și al opiniei publice pentru acțiunile noului guvern în vederea atingerii acestor obiective, pentru care România nu conține alternativă.

Este un angajament pe care toți ni l-am asumat nu numai în numele nostru, ci și în numele generațiilor viitoare, iar pentru a face față acestei responsabilități, avem nevoie de sprijinul dumneavoastră mai mult ca oricînd.

Ne face plăcere să vă anunțăm că am creat în cadrul comisiei noastre o subcomisie pentru diasporă, care dorim să fie o punte de comunicare și un cadru adecvat de sprijinire a intereselor diasporei în relație cu țara mamă și cu oficialitățile care o reprezintă temporar.

Vrem să promovăm o altfel de relație cu diaspora, transparentă, cooperantă și responsabilă, dorim să realizăm o abordare practică și eficientă și avem nevoie de opiniile dumneavoastră. Dorim să vă informăm permanent de demersurile și programele noastre, despre ce s-a realizat și despre sprijinul de care avem nevoie.

Cunoștințele dumneavoastră în privința structurilor politice, administrative, sociale și culturale, cit și a vieții de zi cu zi din țările în care locuiți reprezintă o bogăție inestimabilă, un ajutor în efortul nostru de a promova imaginea corectă a României în lume.

Dumneavoastră cunoașteți mai bine ca noi realitățile țării în care trăiți și modalitățile de sensibilizare care vă stau la îndemînă și, tocmai de aceea, vă solicităm să vă adresați reprezentanților dumneavoastră aleși și creatorilor de opinie din toate domeniile, explicîndu-le tuturor cît de importantă este România pentru NATO.

Știm că destinul României vă preocupă ca și pe toți cetățenii din țară. Iată de ce în această bătălie în care țara noastră s-a angajat, bătălia pentru locul pe care îl merită în comunitatea internațională, vă dorim alături de noi toți, alături de România.

Comisia pentru politică externă a Camerei Deputaților

Apelul de mai sus a fost lansat către organizațiile și asociațiile românilor din străinătate de Comisia pentru politica externă a Camerei Deputaților, care a creat și o subcomisie, cu vocația de punte între țară și "diasporă", alcătuită din deputații : Dorel Dorian și Tudor Gavrilă Dunca (PNȚCD), Dumitru Vintilă (PDSR), Ștefan Glăvan (PD), Adrian Mogoș (PNL), Attila Kelemen (UDMR), Sever Meșca (PRM), Ioan Sonea (PUNR).

România e încă lipsită de ambasadori în 15 țări și organisme internaționale, printre care NATO și Uniunea Europeană, deoarece Ministerul de Externe persistă în a numi în aceste posturi vacante diplomați de cariera și în a menține personalul fostelor buncăre ale ambasadelor. Pentru românii din străinătate, dar și pentru autoritățile țărilor respective, așa ziiși diplomați de carieră reprezentau prelungirea, sub cuvertura diplomatică, a Securității lui Ceaușescu și a SRI-ului lui Iliescu. Cu asemenea personaje integrarea României în structurile europene nu va avea decît de suferit.

Ce mai spun miniștrii

Gavrilă Dejeu, ministrul de Interne, este, ca și Victor Ciorbea, un moș. Tatăl său, lucrător la cariera de piatră și țăran, a fost ucis în 1940 de unguri. Doi frați mai mari s-au implicat în rezistența politică după instaurarea regimului comunist - unul dintre ei, arestat într-un lot de 50 de oameni care aveau legături cu luptătorii din munți, a fost executat, celălalt a fost condamnat la 10 ani. Gavrilă Dejeu, avocat, s-a înscris în PNȚCD în ianuarie 1990, urmînd opțiunea partinică a fraților săi.

De curînd, Gavrilă Dejeu a fost ținta unor atacuri jurnalistice excesive, speculîndu-i-se cu rea voință truncherea unor declarații. E vorba de aplicarea Legii din 1990 la care s-a adăugat un ordin de aplicare în 1996 prin care se restrînge dreptul de liberă circulație persoanelor care au săvîrșit infracțiuni sau alte acte antisociale în străinătate. Decizia ministrului de Interne de a pune această prevedere în aplicare a fost luată după ce, deplasîndu-se la Bruxelles, autoritățile belgiene s-au plîns de comportamentul unor grupuri de răufăcători din România, dirijate de la București.

S-au găsit voci jurnalistice care să protesteze că nici Ceaușescu (?) n-a îndrăznit să formuleze deschis o astfel de interdicție! Cei care se indignează cu atîta angelism, ar trebui să citească, de pildă, notițele din ziarele franțuzești, mai ales cele din presa regională, pentru a se cutremura de numărul de infracțiuni puse pe seama "grupurilor de români". Or, pentru a fi anulată "discriminarea" în acordarea vizelor pentru spațiul Schengen aplicată românilor ar trebui să diminueze, dacă nu să înceteze această faimă negativă. Un exemplu: Pe 7 februarie au fost expulzați din Franța 29 de români fără acte în regulă sau care au luat parte la tulburarea ordinii publice, a 35-a operație de acest fel din mai 1995 (*Le Figaro*). O ultimă astuție: cererea de "azil politic", solicitat pentru sentimente pro-iliesciene, la Oficiul pentru Refugiați de la Paris...

Ministrul Justiției, Valeriu Stoica (PNL) afirmă într-un interviu (*Tinerama*): *Palatul Justiției din București este încă un șantier fiindcă nu s-a găsit încă soluția de consolidare a clădirii: imagine emblematică a justiției românești a cărei reformă nu s-a făcut, intenționat, timp de 7 ani. De pildă, acum 6 ani, s-a înființat un Institut național de perfecționare a magistraților, care însă nici pînă azi nu are un statut. Legea caselor naționalizate a fost intenționat politizată de vechea putere prin transformarea chirișilor în proprietari, fără acordul celor din urmă. S-a confundat dreptul la proprietate cu protecția socială a chirișilor, pe cînd acestea sunt două probleme distincte.*

Alexandru Athanasiu (independent, și-a dat demisia, în acord cu N. Manolescu, din PAC) - ministrul Muncii și Protecției Sociale. *"Guvernul acesta urmărește în primul rînd realizarea reformei, indiferenți de orientările doctrinare ale fiecărui membru. Trebuie creată clasa mîstărită, de mijloc. Reforma se va baza în economie pe liberalism, iar în plan social vom aplica principiul social-democrat. (...) Noi am pornit de la premiza că de șapte ani sau, mai precis, de 50 de ani,*

românilor li se tot promite un viitor strălucit, dar prezentul e uitat mereu. Ceea ce s-a promis, programul de guvernare este o obligație morală, politică, dacă nu chiar juridică, și asta ar fi majorarea alocației la 50.000 de lei. (...) În afară de aceasta ar mai fi majorarea pensiilor șăranilor și, deci, apariția unei noi Legi a pensiilor, care mai prevede indexarea automată a pensiilor în raport cu rata inflației. (...) Aș vrea să promovez o Lege a inspecției de muncă, o nouă Lege a salarizării personalului din unitățile bugetare, care să nu mai țină seama de vechimea în specialitate și să creeze posibilitatea intrării mai ușor a tinerilor pe piața muncii, Legea funcționarului public...

Piața muncii poate fi sprijinită ușurînd viața investitorului, a întreprinzătorului, reducerea impozitului pe profit, sau chiar anularea acestuia, în funcție de numărul locurilor de muncă create. Mai am în vedere creșterea fondului de șomaj pentru a putea aloca o parte pentru salariile tinerilor." În privința sistemului de asigurări sociale, "vom scoate din gestiunea Executivului bugetul asigurărilor sociale, prin înființarea Casei autonome de pensii, care să fie gestionată de un consiliu de administrație alcătuit din reprezentanți ai contribuabililor la fond, la care se adaugă o reprezentare a autorității administrației (...) pentru ca să se asigure plasamentul banilor în depozite profitabile, asigurarea securității financiare a fondului, dar și pentru mărirea lui. Astfel se asigură și mărirea pensiilor și siguranța lor."

Inflație de generali

În februarie 1990 lua ființă *Comitetul de Acțiune pentru Democratizarea Armatei (CADA)*. În 12 februarie, foștii membri CADA, cu toții trecuți în rezerva ca represalii, au aniversat 7 ani de la nașterea acestei mișcări de destalinizare a armatei, printr-o conferință de presă. Mulți dintre ofițerii, care s-au raliat protestului în 12 puncte, semnat de cadre din 26 unități ale țării, erau timișoreni. O parte dintre aceste puncte se regăsesc acum în condițiile solicitate pentru integrarea

României în NATO! Cei trecuți în rezervă au făcut memorii către actualul ministru al Apărării, Victor Babiuc, pentru a fi reintegrați. Din conferința de presă s-a aflat că mișcarea CADA a fost minată din interior prin infiltrare, un exemplu este lt. col. Silviu Popescu, introdus de gen. Vasile Ionel (fostul consilier prezidențial al lui Iliescu) în rîndurile ofițerilor protestatari, și care a compromis acțiunea prin participarea sa la mineriada din septembrie 1991. Un alt propar al CADA, mai subtil și eficace a fost gen. Stănculescu. De altfel, România are tot atîția generali cît are restul Europei, s-a spus la conferința de presă, precizîndu-se că mulți dintre criminalii din decembrie 1989 poartă astăzi acest grad.

Să amintim că înainte de a părăsi Cotrocenii, Ion Iliescu a înaintat, în grabă, 641 de colonei la gradul de general, alți 67 de generali au fost înaintați în grad, un record în Europa, ba chiar și pentru republicile bananiere...

Se va face dreptate ?

Asociația Victimelor Mineriadelor 1990-1991 a depus pe 14 februarie la Parchetul general o plîngere penală împotriva lui Miron Cozma, Nicolae Cămărășescu, Ion Iliescu, Petre Roman, Gelu-Voican Voiculescu, Diamandescu, Mihai Chițac, Traian Băsescu, Ion Robu care s-au făcut vinovați de: organizarea, instigarea și transportul minerilor în Capitală, precum și de comiterea actelor de barbarie săvîrșite de aceștia - distrugerea unor lăcașuri de învîrămînt, laboratoare, aparate științifice și electronice, mobile, clădiri, sedii de partide, edituri, redacții de ziare, locuințe etc. Au legnat, sechestrat, lipsit de libertate, maltratată, schingiuit, violat și ucis tineri, femei, bătrîni și bărbați nevinovați. "Prin aceasta au creat o imagine de nedescris a poporului român, stigmatizîndu-l în ochii opiniei publice mondiale, ca o adunătură de barbări în care domină abuzul, cruzimea și violența etc."

În 15 februarie, cu ocazia bilanșului prezentat de Parchetul General, președintele Emil Constantinescu declara: *"Nu pot să nu ridic aici și*

problema cercetării penale asupra evenimentelor din 13-15 iunie 1990 (s.n.), când Capitala a fost terorizată de grupuri evident organizate și dirijate, care au molestat cetățeni nevinovați și chiar au omorât oameni, fără să mai vorbim de distrugerile materiale importante aduse Universității, Facultății de arhitectură, Televiziunii sau sediilor unor partide. După șapte ani nimeni nu e acuzat de cele petrecute. Nu e nimeni acuzat în legătură cu arestarea și sechestrarea abuzivă a unui mare număr de tineri, în condiții inumane, în cazarma de pe platforma Măgurele, imediat după evenimentele tragice pe care le-am evocat mai sus. După cum continuăm să nu știm mai nimic despre evenimentele din '89. Soluționarea unor semne de întrebare din istoria noastră recentă e o piatră unghiulară a intrării noastre în normalitate.

Referindu-se la cercetarea evenimentelor din 13-15 iunie 1990, Petre Roman, care se afla de față, a spus: "Eu susțin ca Justiția să-și facă datoria pentru că greșelile politice care au fost, eu pe ale mele mi le-am asumat, nu trebuie lăsate nepedepsite. Îndeosebi cele care privesc devastările din 13 iunie, dar, bineînțeles, și cele la care s-a referit dl. Constantinescu."

Parchetul, poliția și instanțele judecătorești

La aceeași întrunire a Parchetului general, după ce a enumerat alte dosare încă nedeschise, printre care cele de manipulare a marii sume de bani în adoptarea copiilor și blocajele datorate chiar Parchetului în cercetarea corupției, Emil Constantinescu a făcut apel la conlucrarea între Parchet, Poliție și instanțele judecătorești fiindcă "în această luptă grea aș vrea să cred că ne putem considera soldații aceleiași cauze".

Problema este tocmai această colaborare. Procurorul general Nicolae Cochinescu, chiar în cadrul adunării la care președintele lansa acest apel, a refuzat să-i dea cuvântul superiorului său, ministrului Justiției, Valerian Stan... Șeful Inspectoratului General al Poliției, Costică Voicu, deja nominalizat în rapoartele asupra corupției ale generalilor Florică și Pitulescu, la cererea președintelui Constantinescu a elaborat un raport semănat cu inexactități. Ministrul de Interne l-a demis și l-a înlocuit cu col. Paul Abraham, fostul șef al secției de cercetări penale. Despre Președintele Curții Supreme de Justiție, Gheorghe Uglean, presa a dezvăluit că a luat un credit de 100 de milioane de lei de la Bancorex cu o dobândă ridicol de mică și are în centrul Capitalei o vila sumptuasă...

Abia invocate dosarele adopțiilor ilegale, 249 dintre ele au dispărut de la secțiile III și IV ale Tribunalului Municipal București, specializate în acest tip de procese... Cine erau interesați să le volatilizeze? procurorii, magistrații, avocații implicați și îmbogățiți din vânzarea pe acte false a copiilor.

Comisiile județene anticorupție - care n-au statut juridic, ci doar rol consultativ în dinamizarea anchetelor rămase în suspensie - acționează și ele variat în funcție de componența lor. Cea de la Iași, de pildă, a descoperit că dosarele poliștilor ieșeni au fost sistematic îngropate la Parchetul județean. Dimpotrivă, cercetările asupra flotei maritime

comerciale sunt obstructionate de poliția din Constanța, astfel încât ministrul Justiției a fost nevoit să apeleze la ministrul de Interne pentru a debloca extinderea verificărilor.

În 17 februarie a început protestul deținuților care cer modificarea Codului Penal. Curios, imediat după greva magistraților, în plină campanie anticorupție. Nu cumva responsabilii din penitenciare au fost "inșirați" să încurajeze asemenea dezordini ?

În peste 50 de ani de comunism nici măcar unul din cei care au contribuit la dezastrul României nu a răspuns în fața cuiva.

În afara celor două proiecte de lege privind accesul cetățenilor la dosarele securității - ale senatorilor Ticu Dumitrescu și Vasile Văcaru (v. Lupta din 22/II 1997), pe 19 februarie grupul parlamentar PNL-CD depunea un al treilea proiect, alcătuit după modelul german recomandat de Gabriel Liiceanu. Proiectul prevede înființarea unui Institut Român pentru Studiarea Arhivelor Securității, accesul la propriul dosar al cetățenilor români sau străini, cu domiciliul în țară sau străinătate, iar în cazul decedaților, accesul la dosar al urmașilor; dosarele personalităților publice să poată fi consultate de cetățeni, iar șeful unei instituții să poată consulta dosarele actualilor și posibililor săi angajați.

Gabriel Liiceanu explică într-un interviu publicat în revista "22" motivațiile acestei propuneri ca și modalitățile de aplicare ale unei asemenea legi. "Ce s-ar întâmpla totuși, îl întreaba Gabriela Adameșteanu, cu acești oameni, odată dați pe față ? Cei care se vor dovedi colaboratori sau salariați ai Securității vor mai putea ocupa funcții politice? Nu se riscă declanșarea unor drame ? - "Sper că glumiți, Gabriela Adameșteanu. De peste 50 de ani istoria noastră este o drama perpetuă, răspunde Gabriel Liiceanu. Nimeni nu a avut de dat seamă, în acest răstimp, de declanșarea și întreținerea ei. În peste 50 de ani de comunism și neocomunism, nici măcar unul din cei care au contribuit la dezastrul României nu a răspuns în fața cuiva. Sintem de acord că istoria acestor ani este un șir nesfârșit de crime - de la cele fizice la cele morale și spirituale -, dar ne purtăm ca și când n-ar fi existat autori pentru ele. Ba mai mult, ni se pare firesc ca parte dintre cei care au pricinuit acest dezastru să ne facă mai departe destinele. Care ar fi atunci "drama" de care vorbiți? Tot pe ei vreți să-i plîngem? Faptul că s-ar întrerupe cariera publică și politică a unor ticăloși vi se pare motiv de "dramă"? Din cauza acestei cumsecădenii prost înțelese batem de 7 ani pasul pe loc."

Petre Roman crede că accesul la dosarele Securității poate conduce la "o dezbinare națională". Pentru senatorul Radu Vasile (PNȚCD) înseamna, dimpotrivă, excluderea "șantajului politic".

"Diplomații de carieră"

Adevărul (13 și 14/II) publică o anchetă în legătură cu o publicitate asupra României, plătită

"Nu datorită dvstră, stimate doamne și stimați domni, mă aflu azi aici. Dv n-ați crezut în mine și în Convenția democratică. Nici serviciile dvstră secrete, nici vîrfurile poliției nu ne-au ajutat în nici un fel. Dacă mă aflu aici, este numai prin voința poporului român"

(Emil Constantinescu la Cartierul General NATO).

cu 500.000 DM "pentru a stîrni rîsul investițiilor german". Centrul istoriei este situat la ambasada română din Bonn, celebră deja, înainte de decembrie 1996, pentru speculă cu mașini și tractoare și chiar pentru patronarea de bordeluri clandestine. Personajul principal, Florea Dudiță - apartenență PDSR (numirea sa fusese ilegală în raport cu statutul Ministerului de Externe) -, împreună cu consilierul Vasile Croicu și consilierul cultural Nicolaus Kleinger, a pus la cale, la propunerea unei doamne care s-a recomandat directoarea unei firme publicitare, ce s-a dovedit o întreprindere fantomă, afacerea "Supliment Românien". Suplimentul publicitar a apărut pe 4 decembrie, neținînd seama de schimbarea politică din România, pe prima pagină cu Iliescu zîmbind la biroul prezidențial, alături de care apare imaginea lui Emil Constantinescu, la o manifestație, ca un simplu cetățean. Despre România și viitorul ei se exprimă echipa pedeseristă, care tocmai părăsea Palatul Victoria... În plus, textul mișună de greșeli de nume și de contradicții. Cine a plătit această grotescă farsă? Orbit cum era în fața oricărei operați publicitare, guvernul Văcăroiu a luat în serios, dată fiind împuternicirea de la ambasada din Bonn, solicitările colaboratorilor de la firma fantomă, recomandîndu-le societăți comerciale de stat, de preferință conduse de vajnici pedeserști. Aceștia au pus banii pe masă, chiar dacă unele dintre societățile pe care le conduceau erau în pierdere, una dintre ele fiind Banca Comercială Română (actualul loc de muncă al fostului premier Văcăroiu). După o asemenea ispravă, ambasadorul a fost chemat la București. Întrebat de ce a fost tolerat la Bonn Forea Dudiță, Teodor Meleșcanu, patronul diplomației românești pînă în noiembrie 1996, a răspuns cu candoare că ... nu i s-a găsit înlocuitor!

□ Un alt fost ambasador în Germania pînă în 1989, Marcel Dinu, de numele căruia se leagă, cum dezvăluie cunoscutul ziarist Constantin Mareș (Germania), supravegherea exilului și rapoarte la poliția germană împotriva personalităților politice ale refugiuului românesc, a fost numit ambasador la Chișinău, începînd cu data de 12 februarie. I s-a pregătit lui Lucinschi un interlocutor pe măsura sau, după vechiul obicei, pentru Basarabia oricine e bun?...

□ Pe 20 februarie, Președintele României, Emil Constantinescu, a solicitat Guvernului să propună Parlamentului un proiect de lege prin care să se atribuie fostului președinte, Ion Iliescu, și soției sale, o locuință din fondul de protocol, corespunzătoare statutului său de fost șef al statului. Locuința, conform proiectului, urmează să fie folosită cu titlu gratuit de familia Iliescu, pe toată durata vieții membrilor ei. În același timp, s-a dispus menținerea la dispoziția dl. Iliescu a unui

➤ Presimțind ca noul guvern va dori primenirea corpului diplomatic, Excelența Sa Teodor Meleșcanu a îmbogățit fauna ministerului cu diferite valori, distribuind pașapoarte diplomatice (care datorită privilegiilor oferite nu pot fi utilizate decât în scopuri oficiale) în folos particular, turistic, pentru vizite private sau de afaceri. Printre fericiții posesori se aflau: președintele și vicepreședintele Centrocop, fostul primar al Capitalei, Crin Halaicu cu cele două soții, directorul Rompres, patronul SRL Dali, Anastasie Victor Stănculescu (cel mai rapid miliardar după '89), fiica lui Adrian Păunescu, Alexandru Dinulescu, președintele Bankcoop (acum în arest preventiv), Sever Mureșan (actualmente în închisoare), Nadia Comănești, Nicolae Mihăiță, episcop ortodox de Călărași, "prințul" Paul (ambasador itinerant)... (România liberă, 13/II) **Diplomați unul și unul.**

➤ Trei oameni de afaceri arestați, nevrând să rămână singuri după gratii, s-au autodenunțat pentru a fi dat mită "ambasadorului" Alexandru Dinulescu, președintele Bankcoop (România liberă, 15/II)

➤ România liberă din 13/II publica facsimilul copertei volumului "Cunună de lauri", creat de Ion Cristoiu în 1989 (înainte de ...). Scrisa acolo duios: "pagini închinată tovarășei Elena C." Ce vremuri luminoase, domnule Cristoiu.

➤ La vremuri de criză, fiecare picătură e prețioasă. Camera Deputaților a decis desființarea a 23 de posturi telefonice directe interurbane și restricții la liniile internaționale (Adevărul 13/II)

➤ C. V. Tudor persistă și semnează. Într-o conferință de presă a PRM, el a criticat arestarea lui Miron Cozma declarând că superotacul merita să fie decorat (România liberă, 15/II). În 21 februarie, aceiași tribun chema populația la nesupunere civică, criticând programul de reforme al cabinetului Ciorbea.

➤ Pe timp de inflație nu ții banii la ciorap. Pensionarii din Brăila s-au grăbit să cumpere, înainte de scumpiri, scinduri. Pentru propriile sicrie (Adevărul, 14/II)

➤ Brăila e citat ca orașul cu cele mai multe acte de violență (România liberă, 17/II)

➤ O altfel de reclamă face o firmă particulară din București. Ea oferă gratuit pompe de apă GRUNDFOS acelor municipalități care se obligă a plăti, timp de 6 ani, 50% din economia de electricitate realizată (România liberă, 13/II)

➤ Poliția prahoveană anunță că anchetele privind mafișii petrolului au fost mult îngreunate de scurgerile de informații (Adevărul, 14/II)

➤ Prevăd multe reciclări printre funcționarii de poliție. Cum a fost recent, când ministrul de Interne a eliberat întreaga conducere IPJ Vrancea și a orașului Focșani (Adevărul 14/II), persoane generoase care l-au eliberat acum câteva săptămâni pe "Gigi Kent", despre care am mai scris.

➤ Zaher Iskandarani, alt mafiș care se considera imun în Era Iliescu, eliberat din închisoare de fostul președinte al Tribunalului Timiș, și-a găsit nașul într-o femeie curajoasă. Procurorul Constanța Cârstea, în fruntea unui echipaj special de poliție, l-a prins în momentul în

care se pregătea a trece granița. Băiat subțire Zaher, "în timpul anchetei s-a purtat ireproșabil" a spus procurorul. A schimbat însă strategia când aceasta a ieșit din birou. Cuvintele lui Zaher: "Unul dintre noi trebuie să moară!" (România liberă, 19/II). Păcat că nu mai există pedeapsa cu moartea. Măcar la cerere.

➤ Comuna Putineiu, jud. Giurgiu. Un primar din Era veche, binișor certat cu legea, a vândut ilegal bunurile unui CAP. Astfel o fermă a ajuns la niște romi care, petrecăreți, au jucat-o la barbut. Mîndria agriculturii socialiste. (Adevărul, 15/II)

➤ România liberă din 15/II publica pozele vilelor construite ilegal în rezervația naturală Cascada Putnei din Vrancea. Proprietarii, oameni ai nuncii: președintele Comisiei de Rezervație Naturală (ca să dea exemplu), prefectul, prim-procurorul, președintele Tribunalului Vrancea, șeful Poliției județene (recent demis), șeful Gărzii Financiare, directorul financiar al Prefecturii. Gospodari.

➤ N-a vrut casă proprietate Nicoale Popescu. El s-a instalat, cu iubita, în vila din Pucioasa aparținând unui fost general de securitate. Om vesel, Ne. Popescu, bogat în bani și dosare penale, dădea petreceri zgomotoase la care invita toate mărnicile. Și, după exemplul colegului Gigi Kent, filma (discret) zbunguirile. Pe pelicule, anchetatorii au descoperit figuri cunoscute. În prim plan, oamenii justiției. (Adevărul, 18/II)

➤ N. Bălănoiu, fost prefect de Prahova, azi director la Bancorex Ploiești, e cercetat de parchet pentru luare de mită și vânzare de secrete de stat unei firme apusene. (Adevărul, 17/II)

➤ O harnică secretară de la Curtea de Apel din Iași a fost surprinsă de un sergent major de poliție, în timp ce făcea ore suplimentare. La ceas de noapte, afară din oraș, Emanuela Rotaru, însoțită de o prietenă și un taximetrist, ardea dosare penale. 30 se mai aflau intacte. Arestată, Emanuela a cerut să vorbească la telefon cu un anume procuror. Jurnalistul care transmitea la Europa liberă (27/II) informația nu știa dacă cererea îi fusese satisfăcută, dar avea motive să creadă că și alte capete vor cădea. Căci la Curtea de Apel ieșeană mai dispărușeră dosare sau pagini interesante

➤ În 1996, 705 agenți economici au păgubit statul cu o evaziune fiscală de 10 miliarde de lei. (Adevărul, 17/II)

➤ Doi soți, Nicolae și Anișoara, urmăriți pentru prejudicii de miliarde aduse statului, au fost inoportunați la aeroportul Otopeni, stricându-li-se bucuria unei excursii externe. Anișoara avea în poșetă, pe lângă ruj de buze, 16.000 dolari.

➤ Dl. Michael Weber, austriac de origine română, împreună cu Asociația Cercetașilor austrieci, au construit un cămin pentru elevele Școlii Profesionale pentru tineri handicapați motor din Bistrița. Dl. Weber cu soția au investit bani în această operă și au lucrat efectiv pe șantier. (România liberă, 17/II). Germanii pe care i-am silit să se expatrieze...

➤ Într-un recent sondaj, procentul monarhiștilor în România este constant: 8% (Radio Europa liberă, 1/III)

autoturism identic cu cel folosit actualmente de Emil Constantinescu, ca și menținerea pazei personale și a locuinței. Aceste măsuri - care exista în toate statele democratice - au în vedere calitatea de fost șef al statului și faptul că la noi nu există o legislație corespunzătoare referitoare la statutul foștilor președinți.

□ Protocolul vizitei președintelui Jacques Chirac a stîmțit și frustrări. Ion Iliescu s-a plîns că n-a fost invitat la dineu, deși nu fuseseră invitați liderii partidelor. Corneliu Mănescu, fost ambasador RSR la Paris, în relații "prietenești cu fostul primar al Parisului" l-a zărit pe oaspete laolaltă cu toți cetățenii înșirați de-a lungul traseului!

□ Cu ocazia vizitei președintelui francez, a fost creat la București grupul de lucru pentru un parteneriat economic româno-francez, care ar face din Franța cel mai important investitor din România.

□ Bujor Sion, consul la Los Angeles, a fost rechemat în țară.

Buna vecinătate

□ Relațiile cu Ungaria s-au intensificat. Victor Ciorbea va face o vizită în Ungaria în cursul lui martie. Victor Babiuc s-a întîlnit la Debrețin cu omologul său maghiar în 17 februarie pentru semnarea Acordului privind protecția reciprocă a schimbului de informații militare secrete de stat. Semnarea acordurilor de cooperare militară între România și Ungaria prevede și constituirea unui batalion mixt de menținere a păcii. De asemenea, Gavril Dejeu a semnat la Budapesta Acordul de cooperare între cele două guverne pentru combaterea crimei organizate. Între 24-25 februarie a avut loc la Budapesta cea de a doua rundă de consultări privind aplicarea prevederilor Tratatului de bază. S-a pus la punct cadrul juridic pentru redeschiderea consulatelor de la Cluj și Seghet, ca și a consulatelor onorifice de la Constanța și Győr. În 27 februarie secretarul de stat Lazăr Comănescu și Ferenc Somogy au discutat problema integrării celor două țări în NATO. De altfel, pe 20 februarie, președintele Comisiei de politică externă din parlamentul ungar, Matyas Eors, declara "Susținem intrarea României în NATO, nu numai pentru faptul că între statele noastre sunt relații bune, dar și pentru că există, în acest sens, un interes major al Ungariei".

Soluții financiare

Pe 26 februarie, scria *Le Figaro*, românii au luat cu asalt băncile pentru a schimba devalute în lei și pentru a-și depune economiile, sperînd să beneficieze de o dobîndă mai mare de 100%. Această invazie la ghișeuri era o consecință a declarațiilor guvernatorului Băncii Naționale, Mugur Issărescu, conform căreia românii vor cîștiga mai mult în 1997 dacă "vor miza asupra leului", grație dobînzii, mai mari decît inflația, oferite de bănci. Procentajul urcă pînă la 130% pe an, în timp ce anul acesta este prevăzută o creștere a prețurilor mai mică de 100%. Oamenii care se înghesuiau din primele ore ale dimineții în fața băncilor voiau să profite de schimbul propus de cca

9000 lei un dolar. Cu o săptămână în urmă, BNR limita creditele către băncile comerciale, forțându-le astfel să practice dobânzi superioare inflației, cu scopul de a atrage depunerile. Această măsură a reușit să reducă cererea de dolari și să stopeze devaluarea monedei naționale.

□ "Situția din TvR este inacceptabilă", a declarat expertul american Bruce McGorill: fosta conducere a TvR n-a manifestat niciun interes managerial, a explicat el comisiilor de cultură parlamentare, sugerând să fie menținută actuala conducere interimară până la trecerea prin Parlament a unei legi mai bine întocmite.

Cum nu se intră în Europa

□ *România liberă* (15 II) dezvăluia numele celui care a "distrus sistemul de transfuziologie românesc": dr. Ion Gerota, cetățean francez de origine română, "angajat" în septembrie 1990, deși constituțional n-avea dreptul să dețină o funcție publică în România. Timp de trei ani, beneficiind de plata cazării și a drumurilor Paris-București, dr. Gerota a instaurat o adevărată dictatură în Institutul de Hematologie, prelungită și după plecarea sa de oamenii pe care i-a "format". Specialiștii care îl contestau au fost concediați, concurenții de afaceri înlăturați, s-au organizat licitații cu un singur ofertant... Actualul ministru al Sănătății, prof. dr. Ștefan Drăgulescu, a declanșat, printr-o echipă de control, identificarea responsabililor și a informat organizațiile internaționale că dr. Gerota, indiferent pe cine reprezintă, nu mai este agreat de autoritățile române.

□ Din revista Fundației culturale române, *Curier românesc* (ianuarie 1997), aflăm că "dr. Jear Gerota coordonează din 1991 Programul pentru România de restructurare și modernizare a transfuziilor, inițiat de Uniunea Europeană în colaborare cu guvernul francez". În interviul care însoțește această precizare, dr. Gerota declară: "cel mai mult m-a întristat faptul că probabil am tulburat interese obscure, nici azi nu știu ale cui, și m-am trezit în centrul unei campanii de presă, acuzat că sunt spion, agent al unor corporații internaționale, că mă îmbogățesc din traficul de sânge românesc... Eu veneam în România într-o calitate oficială, eram angajat într-un acord cu guvernul României. Era de datoria Ministerului Sănătății să ia atitudine. N-a făcut-o".

□ Pe 20 ianuarie 1990 avea loc meciul de fotbal Olimpic Marseille-Roumanie. Bernard Tapie (actualmente după gratii), pe vremea aceea președinte al Clubului francez, anunșase că 200.000 de dolari, strânși din încasările întâlnirii, sunt destinați organizațiilor care se ocupă de copiii orfani din România. Bani n-au ajuns niciodată la destinație. Comunică Mediafax, ei au aterizat într-un cont dintr-o bancă elvețiană al cărui beneficiar este un oarecare grec Spiros Karagiorgis...

□ Organele de conducere ale a PUNR l-au debarcat pe Gheorghe Funar de la conducerea partidului, în 21 februarie. Primarul Clujului a fost înlocuit provizoriu cu Valeriu Tabără, fostul ministru al Agriculturii în guvernul Văcăroiu.

"Am venit să-mi regăsesc pământul pe care m-am născut"

Le Monde 28/II titra pe pagina 3: "Fostul rege Mihai I, o revenire simbolică în România". Sunt prevăzute, scria cotidianul francez, întâlniri cu președintele Constantinescu și cu ministrul social-democrat de Externe Adrian Severin, "care i-ar putea propune suveranului să devină ambasador extraordinar al României".

Fostul rege s-a grăbit să precizeze că "reintegrarea în drepturile și obligațiile sale de român" n-are nici o implicație "constituțională sau materială".

"De mai multe ori în cursul ultimilor ani, istorisește ziaristul francez, fostul suveran a recunoscut formal republica și niciodată n-a încercat să utilizeze politic feroarea monarhică, destul de iluzorie, dar agitată ca o sperietoare de fosta putere (*). Chiar și când președintele Iliescu părea de neclintit din scaunul de la Cotroceni, tema restaurării nu tena pe mai mult de un român din zece. Ea se alimenta din confuzia care exista în sînul populației asupra noțiunii de "republică", asociată calificativelor de "populară" sau "socialistă", în vreme ce regele încarna pe "omul providențial", ultima soluție prin care o Românie izolată putea să reintegreze familia europeană prin simplul joc al alianțelor familiale ale curților europene. (...) Alegerea lui Emil Constantinescu - alternanță politică republicană, pașnică și democratică - a fost ultima lovitură dată iluziei monarhiste. Astăzi șeful statului poartă speranțele populației de a ieși din criză, în vreme ce monarhia însemna un salt în necunoscut. Paradoxul este că tocmai cei care erau cei mai fervenți apărători ai monarhiei sunt astăzi goparii ei".

Le Figaro din 1 martie 1997 reproduce cuvintele regelui pe aeroportul Otopeni, unde i s-a înmînat pașaportul românesc pe numele "Michel de Roumanie": "Așteptarea mea de o viață este astăzi recompensată", mulțumind președintelui, premierului și poporului român pentru acest act de justiție. Același ziar reproducea cuvintele istoricului Neagu Djuvara: "El ar putea deveni ambasador extraordinar, colectînd fonduri pentru România, de pildă..."

Sîmbătă dimineața, pe 1 martie, regele, sosit în ajun, a depus o coroană de flori în Piața Universității și a fost primit de Victor Ciorbea și guvernul său la Palatul Victoria și a dejunat cu primul ministru și cîțiva membri ai cabinetului. Tot sîmbătă, regele s-a văzut cu Patriarhul Teoctist, iar a doua zi a participat la slujba de la Patriarhie. Luni, regele s-a recules pe mormîntul strămoșilor săi de la Curtea de Argeș, a doua zi, seara, a cinat cu Președintele Constantinescu, iar pe 5 februarie, înaintea

plecării, l-a primit pe ministrul de Externe Adrian Severin la Palatul Elisabeta, unde a locuit în această scurtă vizită și unde, în decembrie 1947 a semnat abdicarea...

Revista "Point de vue" (5-11 martie) publica 5 pagini de comenarii și fotografii asupra vizitei, printre care cea de pe scara avionului, abia stăpînindu-și plînsul. "Am venit să dau, nu să iau", preciza în mesajul care-i preceda vizita. Astfel cheltuielile de călătorie au fost suportate, pentru a nu creea greutatea guvernului, de Versoix. Nu i s-a propus și n-a cerut clarificări în legătură cu viitoarea sa reședință, a acceptat să pledeze cauza României pentru intrarea în NATO și Uniunea europeană fără să aibă, pentru moment, un document diplomatic...

Singura întrebare a acestei vizite: întrevăderea regelui cu Patriarhul Teoctist. Prezența acestuia din urmă, în diferite ocazii solemne, alături de Emil Constantinescu - președintele tuturor românilor, cu respect față de instituțiile independente ale țării - nu poate șoca. În schimb, gestul primului exilat nu poate să nu contrarieze, cînd asupra bisericilor din exil se exercită presiuni care amintesc de metodele de altă dată. Nedumerirea întristată n-a cuprins numai pe românii refugiați în Occident, care au avut de luptat ani de zile cu iscoadele ierarhiei ortodoxe a la București pentru a păstra independența bisericilor, dar și pe mulți locuitori din România pentru care actualul patriarh rămîne șeful bisericii a cărui voce de protest nu s-a auzit cînd satele cădeau pradă buldozerelor, cu cimitire și biserici cu tot, dar care a avut promptitudinea de a apăra epistolar actele de vandalism ale fostului dictator în fața forurilor internaționale indignate. În plus, cu excepția Mitropolitului Corneanu, ierarhia ortodoxă a rămas la fel de ostilă față de frații lor greco-catolici ca și pe vremea comuniștilor...

Următoarea vizită a familiei regale, care se va desfășura pe îndelete, ca o adevărată revenire acasă, va avea loc de Paști, cînd, așa cum declara regele în interviul din *Point de vue*, are intenția să meargă din sat în sat.

Vizita familiei regale la București, în acest început de martie, este încă unul din semnele care marchează schimbarea de regim din România și voința noii puteri de a normaliza tensiunile artificiale pe care și-a sprijinit autoritatea echipa Iliescu.

A.C.

EVENIMENT EDITORIAL

MIHAI SEBASTIAN

JURNAL
1935-1944

ediție îngrijită de Gabriela Omăt
Prefață de Leon Volovici

Ed. Humanitas

cursul valutar pe 7/III 1997
1 dolar SUA = 7744 lei; 1 franc francez = 1351 lei; 1 marcă germană = 4563 lei.

Pe 27 februarie s-a deschis la București Tîrgul anual al Organizațiilor Nonguvernamentale din România - FAR '97.

Cu această ocazie, președintele României, EMIL CONSTANTINESCU s-a adresat participanților. Publicăm mai jos fragmente din cuvîntarea sa.

... "Existența acestui tîrg al organizațiilor nonguvernamentale mă bucură nu numai ca președinte dar, mai ales, ca universitar și ca cetățean.

... Nu pot să nu-mi aduc aminte că, în urmă cu doi ani, Convenția Democratică își lansa doctrina civică și propunea un alt mod de abordare a problemelor, pornind de la cetățean, urcînd la comunitate pentru a ajunge, în final, la marile structuri și organizații administrative. Cu acel prilej insistam asupra necesității de organizare a oamenilor care reprezintă aceleași interese și care apără aceleași idei. Or, această organizare se face cel mai eficient prin ONG-uri, care sunt elementul prin intermediul căruia societatea civilă, despre care ne place să vorbim atît de mult, trece de la stadiul de idee la stadiul de fapt. Din păcate, noi, românii, cheltuim foarte multă energie pentru a trece și la acțiune după aceea...

Organizațiile nonguvernamentale completează tabloul instituțional al unei națiuni moderne, alături de structurile statului și ale economiei private. Ele sunt, de altfel, calea prin care s-a făcut, se face și va trebui totdeauna să se facă auzită vocea personajului cel mai important care este simplul cetățean. Și, de asemenea, ele sunt calea prin care simplul cetățean poate face ceva concret și util pentru comunitatea căreia îi aparține. Într-o economie care se află în plină restructurare, ONG-urile reprezintă o ofertă suplimentară și interesantă de bunuri și servicii, interesantă mai ales pentru că ea este legată de tendințe noi, de tehnici noi, de tineri, deci de oameni noi. (...) Prin intermediul ONG-urilor, numeroși tineri au putut intra în viața publică, socială sau politică, și mai ales s-au putut cunoaște unii cu alții și au putut cunoaște problemele lumii în care trăiesc. Este acel pas atît de necesar de la libertate la forma supremă a libertății care este solidaritatea

umand. Deși, personal, nu am încredere în valorile strict caritative, pot spune că existența multor ONG-uri active este un indicator clar al unei țări care promovează cu adevărat diversitatea de opinii și interese. De aceea, acest tîrg reprezintă semnul cel mai limpede al maturizării societății românești și pentru aceasta vă felicit din inimă.

În același timp, acest tîrg este un moment de reflecție și de evaluare. Cred că este esențial și pe mai departe să dezvoltăm în România o cultură filantropică, o cultură a dialogului, a diversității și implicării. Oricum, ONG-urile sunt mediul cel mai propice pentru dezvoltarea unei astfel de culturi. Ca să mergem mai departe avem nevoie, neapărat, de oameni entuziaști și de idei. E un sector în care, în această criză generală, nu avem probleme, pentru că vă cunosc activitatea și știu de ce sunteți în stare.

E adevărat că mai e nevoie de ceva. De ceva care se dovedește pînă și în acest domeniu esențial, anume, de bani. Și aici, cu adevărat, există probleme. Iată de ce socotesc potrivit împrejurararea pentru a face încă o dată un apel la mediile de afaceri. (...) Este clar că bugetul de stat nu poate acoperi nici pe departe nevoile pe care le au astăzi educația, cultura, ajutorarea unor categorii sociale defavorizate, cercetarea sau sportul. Sursa esențială în țările civilizate, în democrațiile avansate cu economie de piață, vine de la sectorul privat. Aceasta nu înseamnă că statul nu are obligații și în acest domeniu. Aceste obligații privesc, în primul rînd, liberalizarea actualului cadru legislativ referitor la sponsorizare și la sistemul de impozit. Aceasta este cheia descentralizării instituțiilor în cîteva domenii de mare importanță. Reforma economică și administrativă în România are și acest scop de a crea un cadru corespunzător pentru dezvoltarea activității ONG-urilor. Nu vreau să spun că nu veți mai avea probleme cu fondurile, cu birocrația, cu mentalitățile unor funcționari. Nu sunt naiv. Dar vreau să vă spun că voi fi alături de dumneavoastră în tot ceea ce întreprindeți și vreau să vă rog să mă considerați, undeva, poate neștiut un membru de onoare al fiecărei organizații, al fiecărui ONG care își propune să pledeze și să acționeze pentru solidaritate, diversitate, democrație, ajutor social sau integrare europeană.

ONG-urile VEST – EST

A apărut numărul pe ianuarie-februarie al revistei "LETTRE DU COLISÉE" (2300 ex.), publicație a Comitetului de legătură pentru solidaritatea cu Europa de Est, care coordonează activitatea Organizațiilor Nonguvernamentale (ONG) din Franța, dar și din restul Europei occidentale care se ocupă de Europa Centrală și de Est, să le facă le cunoscute pentru o mai eficientă articulare pe domenii, operînd, de asemenea, legătura acestora cu autoritățile franceze și instanțele Uniunii Europene. Scopul esențial al unei asemenea activități este întărirea societății civile și democrației în țările ex-comuniste.

La Adunarea generală a Comitetului, care a avut loc în ianuarie 1997, și de care acest număr dă seama, numărul asociațiilor franceze care se ocupă de Europa Centrală și Orientală este de 1750, cele mai multe ocupîndu-se de România (237), Rusia (223), Polonia (214). Fișierul asociațiilor se află la dispoziția aderenților (*) care-l pot consulta și utiliza. Colisée proiectează realizarea unui anuar finanțat de ministerul Afacerilor Europene și, mai ambițios, crearea unei rețele vest-europene de solidaritate cu Europa de Est (ROSEE). Noul președinte al Colisée, ales la Adunarea generală este Rémy Degoul, iar comisiile de lucru ale Comitetului - la care asociațiile aderante sau cele care doresc

să adere sunt invitate să se facă cunoscute și să participe - sunt următoarele : Mediu (+ dezvoltare rurală), Economie (PME - comerț - artizanat - economie socială), Cultură, Justiției, Educație, Apărarea Drepturilor Omului, Comunicații - Medii - Noi tehnologii (Internet), Alte teme.

Michel Doucin, Șef al Misiunii de legătură pe lingă ONG recunoaște că nu e simplu pentru un ONG să se descurce în arsenalul legislativ și în programele Uniunii europene, motiv pentru care autoritățile franceze încearcă să recolteze un maximum de informații pentru a le pune la dispoziția unui public cît mai larg posibil. Cum materia este extrem de vastă, este de dorit ca diferite categorii sociale și economice să dezvolte, paralel cu eforturile statului, proprii rețele de informații. În centrul dispozitivului organizat de autorități se află **Reprezentanța permanentă a Franței pe lingă Uniunea europeană**, care cuprinde specialiști pe domenii, o celulă însărcinată să informeze organisme franceze private (M. Florent Got - 00 32 2 29 84 54, place Louvain, 14B 100) și care publică o scrisoare săptămînală intitulată "7 jours d'Europe", o adevărată mină de informații (1 av. Edouard Belin, 92856 Rueil-Malmaison Cedex). Un alt organism central este "Source d'Europe", centru organizat de guvernul francez

și Uniunea europeană (Socle de l'Arc de la Défense - 92044 Cedex; tél. 01 41 25 12 12; fax 01 41 25 12 13; 3615). În cadrul Misiunii de legătură pe lingă ONG (M. Yann Pradeau - 01 43 17 45 89, - av. de Lowendal, 75007 Paris) se pot obține informații de asemenea destinate ONG-urilor.

În ce privește rețelele de solidaritate organizate chiar de ONG-uri, adresele utile sunt: Eléonore Medrinal și Roger Blein (01 42 51 07 00, Solagrall, 11 passage Pénel, 75011 Paris) și Cités Unies-France, asociație care federează comunele angajate în cooperarea internațională (tél. 01 45 61 24 54, 60, rue La Boétie 75008 Paris).

La rubrica care prezintă noi rețele de solidaritate, aflăm de existența unui Service Télématique Franco-Roumain (înființat în noiembrie 1996) - 3615 COFROM (19, rue Charles Richet 33160 Saint Médard en Jalles, tel/fax 05 56 05 89 37). În fine, pentru a avea o viziune de ansamblu asupra cooperării franco-române, cu sprijinul ministerului Afacerilor Străine francez și cu aprobarea ambasadei franceze de la București a apărut "l'Officiel 1996-1997 de la coopération franco-roumaine", disponibil pe lingă asociația Eurom (20 passage des Petites écuries 75010 Paris, tel. 01 42 46 15 88, fax 01 42 46 05 78.

(*) 24, rue du marché Popincourt - 75011 Paris, tel. 01 43 55 36 30 fax 01 40 63 79 63

Eu am mai scris și d-voastră și în Canada, dar nu știu dacă ați primit, am crezut că veniți în noiembrie de votare și bine ați făcut de nu ați venit că vă întorceați cu capul plin de nervi. Cred că știți cum a decurs această votare. Dacă nu se uneau cele trei partide tot Iliescu eșea. Argeșu a fost cel mai nenorocit - toată prostimea, 80%, a votat tot comuniști. Și acum, foști guvernanți bagă tot felul de bețe în roate să facă Dl Constantinescu în două luni ce nu au făcut ei în 7 ani. Țara este la pământ, plină de datori, de foști mafioți care au jefuit băncile, au luat miliarde de dolari mică pe termen lung, i-au transformat în dolari și i-au pus la bănci streine și acum stăm cu mâna întinsă la Banca Mondială și alte bănci streine și cine-ți dă trebuie sa-i dai înapoi. Văd că Franța ne susține să intrăm în blocul atlantic și în Europa, dar nu știu dacă se poate. Trebuie îndeplinite niște condiții, se poate să rămânem de căruță. Ce bine era când eram mică că nu știem decât ce era în familie și în sat. Acum vezi la televizor ce se întâmplă pe tot globul, mai mult rele decât bune. În 50 de ani de comunism au murit sute de mii de oameni de valoare și nevinovați. Dacă aș avea o putere i-aș strânge pe toți cei care au fost niște paraziți și aș mai face un canal cu ei să-i îngrop de vii.

(o cititoare din țară, de 75 de ani)

**ANALELE
SIGHET 3**

*"Anul 1946 -
Începutul sfârșitului*

Fundația Academia Civică, 1996

(Comunicările prezentate la
Simpozionul de la Sighetul Marmației
7-9 iunie 1996)
130 FF

Biblioteca Sighet

GHEORGHE ONIȘORU

*Alianțe și Confruntări
Între partidele politice
din România
(1944-1947)*

Fundația Academia Civică, 1996
50 FF

Cărțile de mai sus pot fi procurate
la doamna Ana Țuțianu - tel. 01 45 03 32 24

**MIRCEA AXENTE
BOLDEANU**
Lupul n-a murit încă!

Editura DORUL
Danemarca, 1996

DAN BRĂTIANU

*Martor într-o țară
încătușată*
Fundația Academia Civică, 1996
30 FF

**REUBEN H.
MARCKHAM**

*"România
sub jugul sovietic"*
Fundația Academia Civică, 1996
60 FF

Reuben H. Markham a fost, în anii imediat postbelici, corespondentul în România al ziarului "Christian Science Monitor". Expulzat din țară, datorită reportajelor sale critice, a publicat în 1949, la Boston, acest volum care, deși mult citat în literatura de specialitate, a rămas pînă azi complet necunoscut publicului român.

RECTIFICARE

Am omis - și ne cerem scuze - să enumerăm printre personalitățile exilului primite în audiență de președintele României, Emil Constantinescu, pe 5 februarie 1997, la ambasada română din Paris, pe dl. Georges Barbul, dna Monica Lovinescu și dnii Virgil Ierunca și Ion Varlam.

ROMÂNIA

LA SALONUL AGRICOL DE LA PARIS

De ani vizitez Salonul Agriculturii în amintirea belșugului ce era odinioară la Gurile Dunării. Anul acesta m-am dus cu încrederea că aveam, în sfârșit, în țară o conducere sănătoasă care recunoaște agriculturii prioritatea ce-o merită în spațiul românesc.

Al 34-lea Salon Internațional al Agriculturii s-a ținut între 23/II și 2/III. Ca și în anii trecuți, împărțit în două. Am început cu SIMA, salonul tehnicii și echipamentelor, al furnizorilor agriculturii. Aveam să întîlnesc acolo un prieten alsacian, negustor de echipament agricol. De la o primă experiență, în urmă cu 5 ani, omul a trecut la relații permanente și extinse cu România, pe care o vizitează de 3-4 ori pe an. Evident, românii nu au (încă) bani pentru a cumpăra din Occident mașini noi. Dar nici nu e absolut necesar, căci cele zise de "ocazie", refăcute, sunt mult mai performante și fiabile decât mîndrele producții ale industriei cu care ne-a dotat negliobia comunistă. Alsacianul, bilingv, întîlnește totdeauna interlocutori români cu care să se înțeleagă la vorbă, în timp ce se înțelege tot mai bine la spiritul în care trebuie duse

afacerile. A cîștigat experiență și încredere astfel că acum nu ezită să livreze mașini ce sunt plătite după recoltă. Are însă un of. O lege veche și năroadă îl obligă să plătească impozitul comercial la intrarea mașinii în România ca și cum ea ar fi deja vîndută. Poate că noul guvern va remedia și acest bai. Și, de ce nu, poate va scuti total de vamă aceste importuri.

Am fost și la salonul produselor agriculturii, prilej să mă minunez de aceste tancuri vii ce sunt bovinele de azi. O văcuță cîntărește 500 kg, decana salonului, "Campanule", avînd 1263 kg. Dumnealor bărbații depășesc tona, "Espoir" îndoind cîntarul la 1674 kg. Numai mușchi. Vacile de lapte, una mai frumoasă ca alta, produc de la 6 tone de lapte pe an. "Fantaisie" a dat 42286 kg în 4 ani, recordul-i fiind 12751 kg într-un an. Face parte din rasa Prim-Holstein, campioana întru dățătoare de lapte. Una singură poate produce, într-o zi, mai mult decât un colhoz comunist : 70 kg. Vite care s-au vîndut cu 40-80000 F. Recordul Salonului : 160000. Cît trei automobile. Însă, cum mi-a spus un simpatîc

crescător, se pot cumpăra vitele de la 5000 F. Vreau să sper că în 3-4 ani și vacile din România vor fi expuse la Paris.

Dar România a fost prezentă, și anul acesta, cu nemuritorul ARO, mașina despre care propaganda comunistă ne asigura că era prima din lume. Un vînzător francez explica volubil vizitatorilor : "Da, motoarele sunt franceze (Renault și Peugeot), fabricate în Franța și expediate acolo. Dar oamenii aceia nu știu ce este finisajul", exemplificînd cu mîna sîngăciile unei fabrici primitive. Altfel, mașinile intitulate "Chasseur", "Trapeur", "Pancho", "Forester", costînd între 87 și 105000 F. În una dintre ele (eternul kaki), spațiul utilitar din spate era decorat cu 4 bidoane de lapte. Ruginite, cu resturi de vopsea de la ultimul bal sindical și capace strîmbe. Nu, nu era neglijență la mijloc, ci sabotaj. Dacă pentru finisaj e nevoie de investiții grele în utilaje și formarea de personal, pentru rest e nevoie doar de bun simț. Un țaran simplu, din deal de Cîmpulung, s-ar fi rușinat să aducă asemenea gunoaie la Paris. Directorului general ARO Muscel trebuie să i se permită reciclarea chiar înainte de privatizare.

Șerban DEMETRIU

CASA ROMANEASCA

120 bis, rue Haxo, 75019 Paris
(Metro Télégraphe sau Porte de Lilas)

Sîmbătă, 22 martie, la orele 17 :
AMINTIRI ȘI IMAGINI DIN VIAȚA LUI EMIL CIORAN
interviu cu Gabriel Liiceanu
casetă video înregistrată în iunie 1990

Théâtre Silvia Montfort

106 rue Brancion 75015 Paris
tél. 01 45 31 10 96

Dans le cadre "Les lundis de la musique classique"

Lundi 24 mars, 20h30

Hommage à Georges Enesco

avec : Viorica Cortez - mezzo-soprano, Alina Pavalache -
piano; Christina Montagna - flûte
DEBUSSY, ENESCO, RAVEL, DINU LIPATTI

ANDREI BANTAȘ

S-a stins din viață Andrei Bantaș, personalitate a școlii românești de anglistică. Foarte mulți dintre cei care ne-am aflat pe băncile facultății de engleză din București i-am fost studenți și i-am devenit apoi colegi, prieteni.

Cînd, la începutul anilor 60 liceeni bucureșteni cu înclinație spre studiul limbilor străine reușeau să fie pregătiți la engleză de Andrei Bantaș, realizau o primă performanță. Talentul lui didactic, exigența la fiecare detaliu dublată de încrederea pe care o sădea în reușita fiecăruia, ne făcea să ne simțim încă din timpul orelor preparatoare studenți la engleză.

Pedagog al atîtor generații de angliști, universitari, profesori, cercetători, traducători și interpreți, autor de manuale și dicționare, a căror repetate ediții le demonstrează valoarea, traducător din literatura engleză și americană, interpret de conferințe la cel mai înalt nivel, Andrei Bantaș rămîne, alături de înaintașii lui pe linie universitară, Ana Cartianu, Leon Levițchi și Dan Duțescu, un promotor al culturii de limbă engleză în România.

Pe Andrei îl păstrăm în suflet și ca pe un mare prieten. Care din breaslă nu-l îndrăgea? Pentru căldura, generozitatea, noblețea și umorul lui. Cu bucurie și fără ezitare îi recomandăm pe foștii studenți pentru diferite posturi și misiuni pentru domeniul comun de competențe. În legendara lui servietă-valiză, pe care nu o părăsea niciodată, se alăturau cursuri, articole pentru reviste, corecturi, cărți noi spre a fi prezentate editurilor, toate într-o armonioasă dezordine, în care găsea de fiecare dată ce-i era util lui și celorlalți. Și după ce punea la punct treburile profesionale, Andrei deschidea tola cu bancuri, pe care le spunea cu irezistibil haz.

Am lucrat împreună o ultimă dată ca interpreți de conferință într-o capitală europeană. Venea din țară încîntat și emoționat, cu celebra servietă-valiză plină de dicționare și cu ultimele noutăți bucureștene. Era recent după dispariția lui Leon Levițchi și-și amintea cu tristețe de versurile din Hamlet pe care le rostise în memoria lui Lev. Adio, Andrei. "The rest is silence".

Ileana VERZEA.

DECESE

Sergiu Ionescu Bujor, artista plastică Ruth Prato (Leda) și Dana Manea la New York; Miltiade Mocanu, în Germania.

Violonistul Ion Voicu, pe 24 februarie 1997; prof. univ. Mișco Pop; Gabriela (Coca) Stoiculescu (Mitescu); prof. univ. dr. Corneliu Cezar; "regele internațional" al țiganilor, Ioan Cioabă; Georgeta Popa; înv. Elena Georgescu; Constantin Bordușelu; Bogdan Rașcu; Victor Opreșcu; Ortansa Micu (Buța); Daniil Georgescu; dr. Roxana Părvulescu (Berea);

Sofia Grigorescu; Dumitru Ștefiuc; Anișoara Ocheană; Gavril Pop; Alexandru Alexandrescu; Cateleuța Popescu; ing. Nicolae Ungurean; Ion Mirciulescu, veteran de război; Dumitru Popescu; Sofica Cristescu Dinescu; ing. Ștefan Ciurea; ec. Nicolae Creșin; Teodor Mureșan; Anastasia Chirciu; Elean Chișcă (Ghiauru); ing. Ion Butnariu; Ana Dranga; prof. Stelian Bechet; Elvin Ionescu; Vasile Balaș; Angelina Golea; Gigi Bucureșcu; artista lirică Aurora Giurcan; Mihaela Lavinia Borundel; Ion C. Toma; ing. Maria Bataraga (Colibaba); acad. prof. univ. Constantin Drîmba; Elena Marinescu; ing. Dan Constantineanu; Sebastian Eduard Morintz; Marin Ștefan; dr. Relu Bercan; Silviu Georgescu; procuror Traian Andreescu; Octavian Alexandru Neagu; Constantin Scorțeanu; Ana Nicolae C. Cosma; Constantin Sebastian Popescu, veteran de război; Costache Pântescu; Iosif Lupu; Elena Pete; preot Petru Popescu; Carmen Mihai (Buricescu); ing. Dan N. Popescu; Stana Tovarnițchi; dr. Valentina Beloaiie; Mircea Cozma; Lucian Nicolae Dobrescu; dr. Emil Voinov; farm. Floricica Niculescu; Elena Cornățeanu; prof. dr. Elena Murgulescu; Tanța Cusuz; Gheorghe Nuță; Paul Clucerescu; Nicolae Bejan; lt.col. Teodor Manu; dr. Ovidiu Florian; ing. Călin Lăzărescu; actor Ion Lemnar; Doru Mureșan; Valentina Danciu; Adina Căuneanu; Mia Cruțeru; Emilian Popa; Vasilica Scrivan; Radu Voinescu; Ileana Mircioiu-Ghibu; Alexandrina Grofu; Gheorghe Tudor; ing. Teodor Mureșan; Eugenia Economidis; Emilian Ciobanu; Georges Steinhart; farm. Ionel Ghionea; Anghelina Sonea; ing. Ion Constantin; Aneta Gaizer Boiangiu (n. Crăciun); Constantina Ruxandra Ciuca; prof. Constantin Naumescu; Natalia Ionescu (Floleanu); Vasilica Ieftimie; gen. veteran de război, Traian Ionescu; Ioana Matache; Valentin Stoicescu; ing. Nicanor Ghirba; biolog Nicolae Stoian; Ana Potcoavă; ing. Alexandru Petrescu; Gabriela Stoian; ing. Petrică Adam; pictorița Iustina Popescu; Seidy Gluck-Rippel; Costică Roman; Adina Bălan (n. Zamfirescu); Gheorghe Dragnea; ing. Teodor Botner; dr. Dan Petre Ionescu; Victor Mateescu; Gheorghe Novac; Irina Nedelcu; Călin Udrișteoiu.

Mulțumim celor care au continuat să răspundă apelului nostru (v. Lupta nr. 246, p. 8) susținînd Association pour la Fondation Mémorial Sighet : Gheorghe Golea (Germania)

Trimiteți contribuția dvstră "à l'ordre de AFMS", pe adresa Luptei - 125 Bureaux de la Colline, 92213 St. Cloud

NATURALIZARI

"Journal Officiel", 5 martie 1997 publică numele următoarelor persoane născute în România, care au obținut naturalizarea franceză: Steluța Ramona Delia Maria Bordet (n. Boca), născută la Timișoara; Daniel Dumitru-Danielopolu, născut la București; Irina Dumitru-Danielopolu, născuta la București; Pia-Maria Dumitru-Danielopolu (n. Dumitru-Danielopolu) Ion Teodor, născut la București; Paraschiva Teodor (n. Bucșa), născută la Altina.

**ABONAȚI-VĂ
LA LUPTA**

TARIF D'ABONNEMENT ANNUEL

En Francs Français:

FRANCE FRF 250
EUROPE FRF 300

Par avion :

AMERIQUE
AMERIQUE DU NORD FRF350
ISRAEL
AMERIQUE DU SUD
ASIE FRF 450
AUSRALIEEn d'autres monnaies, le tarif est majoré des frais bancaires d'encaissement comme suit.
DEM 100 - CHF 90 - GBP 35

USA 60 ou équivalent

USA 70 ou équivalent

125 Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud-France
Tel. (33-1) 46020540 Telefax (33-1) 46 02 14 37 - Tlx 270152 F
Commission Paritaire N° 65481 - CCP : 11 341 71 A Paris

LA ROUMANIE SUR LA BONNE VOIE

par Emil Constantinescu

Président de la République Roumaine.

Il y a quelques années, j'ai vu dans un journal français un dessin qui a retenu mon attention: un homme nu dans la pose du Penseur de Rodin, mais chauve et portant des lunettes - l'image même du Monsieur Quelconque de notre siècle. Un énorme boulet cellé à sa jambe droite portait l'inscription "Liberté".

En 1989, lorsque les dictatures communistes se sont écroulées, des millions d'hommes et de femmes se sont vus confrontés soudain avec leur liberté reconquise. Sept ans après, nous sommes toujours en train de nous demander s'ils ont - si nous avons vraiment su ce qu'il fallait en faire. Nous avons vite découvert combien long et ardu était le chemin qui va de la mentalité collectiviste à la solidarité et à l'esprit communautaire.

En apparence très proches, ces deux formes de pensée, dont, sont issues deux formes opposées de société, sont en fait les extrêmes d'un parcours au centre duquel se trouve la conquête de la liberté aussi bien que son contraire, la perte de toute personnalité et de toute identité de l'homme. Ce degré zéro de l'identité et sa nouvelle affirmation - parfois sauvage et chaotique - se sont révélés une étape incontournable du parcours allant, éventuellement, vers une société nouvelle où la vraie solidarité soit vécue comme la forme suprême de la liberté.

Les Roumains, qui se sont arrachés, au prix du sang jeune versé en décembre 1989 à Timisoara comme à Bucarest, à Cluj, à Brasov et à Sibiu, à l'étreinte de la dictature la plus aberrante, ont retrouvé ainsi leur liberté. Le long chemin "de la nuit vers l'aube" ne faisait cependant que commencer en 1989, et le difficile apprentissage de la liberté assumée les attendait encore.

Sept ans de traversée de ce nouveau désert les ont cependant menés, enfin, vers la lucide détermination avec laquelle ils ont

exprimé leur option pour les valeurs de la démocratie, de l'intégration européenne et euro-atlantique, de la réforme.

La Roumanie de 1997 ne cesse pas d'étonner ceux qui la reconnaissent peu ou de loin. Echappée de façon dramatique, à la dernière minute, de l'étreinte de la dictature folle de Ceausescu qui l'avait épuisée, la Roumanie a suscité, dans une séquence trop rapide, l'enthousiasme et le doute, suivi par un désenchantement sanctionnant une dérive de plus en plus évidente.

Sans doute, la Roumanie a-t-elle trompé bien des attentes - et surtout les attentes des Roumains eux-mêmes. La voyant tour à tour écartelée par les affrontements ethniques ou saccagée par les mineurs, l'Occident se souvenait soudain des vieux préjugés à l'emporte-pièce qui en faisaient une terre d'ambiguïté, voire d'intolérance et de violence.

Ce qui a été, de loin, le plus difficilement perceptible dans ces événements qui mettaient en scène l'éveil de vieux monstres nés du sommeil de la raison, c'était leur côté artificiel et comme théâtral, obnubilant les vrais enjeux d'une involution qui marquait, en fait, la récession de la démocratie et jetait l'ombre du doute sur tout jugement favorable à la Roumanie.

Si l'on observe l'ensemble des faits dramatiques qui ont marqué l'histoire tout à fait récente de l'Est et du Sud-Est européens à partir de l'éclatement de l'Empire soviétique, des récurrences significatives peuvent ressortir: instrumentalisation politique des mythes nationaux, fondamentalisme religieux habilement utilisé à des fins politiques, discours isolationniste et souvent agressif, qui logent à la même enseigne les tenants du national-communisme, ce fléau qu'il nous faut apprendre à affronter.

Il ne s'agit pas du communisme

classique et du discours déjà épuisé sur la société sans classes, mais d'une forme - à la fois ancienne par le réveil des nationalismes latents et nouvelle par son but - qui est celui de conserver tout ce qui peut être sauvé, en hommes et en structures, de l'ancien régime: le plus possible des grandes entreprises, le possible de monopoles, surtout en ce qui concerne les ressources énergétiques et alimentaires, le plus possible de la classe des dirigeants économiques et politiques - le plus possible aussi d'une mythologie isolationniste et anti-occidentale prête à colmater toute ouverture vers l'Europe et vers le monde.

A la suite de ces régressions qui éloignaient de plus en plus, à nouveau, de l'Europe l'espace roumain à peine émergeant de la dictature communiste, un système politique en partie différent de ceux qui s'étaient constitués dans les pays de l'Europe centrale - Pologne - Tchécoslovaquie, Hongrie - s'installait à Bucarest, faisant parler de nouveau de la "mauvaise différence" roumaine. Cette différence eut des conséquences néfastes pour l'action internationale de la Roumanie, car elle en faisait un partenaire moins aimé et moins crédible que d'autres.

Et pourtant, en novembre 1996, ce pays presque oublié dans l'équivoque qui semblait lui coller à la peau a offert une surprise de taille à ses amis... et à ceux qui l'aimaient moins. Par des élections dont le résultat, très net, ne fut contesté par personne, la Roumaine enregistra, pour la première fois depuis plus d'un demi-siècle, une alternance démocratique au pouvoir, le succès de ce qui devint bien vite une solide coalition - dans un pays qui semblait voué à la discorde - et, de surcroît, une coalition qui rassemblait dans une même équipe gouvernementale des chrétiens-démocrates, des libéraux, des sociaux-démocrates et, pour la première fois, non seulement dans l'histoire du pays, mais aussi dans

l'histoire de la région, des représentants du parti de la minorité la plus importante, la minorité hongroise.

Le vote clair des élections de novembre 1996 vient donc de prouver une conscience nette de la majorité des Roumains d'avoir à refuser toute solution alternative - aussi bien à la démocratie qu'aux réformes économiques radicales trop longtemps

remises au lendemain ou bien à l'intégration européenne et euro-atlantique du pays. Déjà dans les sondages d'opinion, avant les élections, les Roumains donnaient pour 95% une réponse favorable à propos de l'intégration européenne et à l'OTAN. Les élections ont donné la victoire aux formations politiques les plus favorables à cette intégration.

Il s'agit donc d'une détermination politique profonde, d'un destin historique assumé, et qui prouve qu'avec un retard en grande partie provoqué la Roumanie vraie, celle des citoyens, témoigne une deuxième fois après décembre 1989 sa profonde adhésion aux valeurs fondatrices de la démocratie et de la liberté.

Article paru dans le Monde du 22 Février 1997

L'ECONOMIE ROUMAINE AU PIED DU MUR

par Victor Ciorbea, Premier Ministre Roumain

Issu des élections du 16 Novembre dernier, notre gouvernement a choisi plutôt que d'enchaîner une suite de demi-mesures - d'élaborer un large programme d'ensemble, destiné simultanément à protéger des équilibres macroéconomiques et à apporter des solutions radicales aux difficultés structurelles de notre économie. Le FMI et la Banque Mondiale apporteront leur soutien au programme que nous avons annoncé le 17 Février. C'est un plan de réformes radicales, qui stabilisera nos prix et notre devise et mettra fin à la mainmise de notre économie des quelques groupes - issus du communisme - qui tenaient encore notre économie en otage. La Roumanie s'ouvre enfin à l'économie mondiale.

Cette volte-face économique apporte une nouvelle donne aux relations historiques qui lient la Roumanie à la France. Interlocuteur privilégié de la diplomatie française, membre de la Petite Entente, la Roumanie entretient d'étroites relations avec la France depuis des générations. Des liens culturels étroits dont notre francophonie est la marque enrichissent les rapports entre Etats.

Mais depuis cinquante ans, l'absence de démocratie et d'ouverture fausse nos relations. Dans le monde contemporain, les relations entre deux pays se font autant de peuple à peuple, à travers les activités économiques et les associations privées (politiques, intellectuelles, religieuses.....) que d'Etat à Etat. Mais ce tissu, qui lie les sociétés les unes aux autres, ne peut se développer que dans des sociétés libres et ouvertes. Conditions que la Roumanie n'a pas connues et pour lesquelles la France est un modèle.

Mesures structurelles

Le programme économique de mon gouvernement n'est pas l'énième plan de stabilisation de la région, en retard d'ailleurs de plus de cinq ans sur le peloton de tête en Europe Centrale (Pologne, République tchèque, Slovaquie, Hongrie). Notre stratégie diffère de celles de nos voisins de Visegrad par l'accent que nous mettons, sur les mesures structurelles. Pour la première fois, nous attaquons de fronts les groupes d'intérêts spéciaux qui contrôlaient jusqu'à présent nos plus inefficaces entreprises industrielles et agricoles, et qui constituaient le noyau dur de l'ancien régime.

Nous sommes aujourd'hui au pied du mur.

Le salaire mensuel moyen est de moins de 400 Francs, l'inflation - qui résulte des crédits faits aux entreprises d'Etat proches de l'ancien pouvoir est à un rythme de plus de 100% l'an, le déficit budgétaire total (déficit officiel plus subventions cachées) était à près de 13% du PIB et la croissance devrait être négative en 1997.

La Roumanie souffre d'un contrôle de type communiste sur l'économie, contrôle des prix, grands monopoles d'Etat (près de 60% de l'économie est restée sous contrôle de l'Etat) larges subventions publiques détournées, double taux de change.

J'ai personnellement voulu une stratégie de réformes économiques transparentes et rapides. Dès ma nomination, j'ai engagé des discussions avec tous les partenaires sociaux, syndicats, patronat et représentants des différentes catégories socioprofessionnelles pour mettre en place un large programme de réformes.

Ces consultations et mes négociations avec les organismes internationaux ont débouché sur une série de réformes économiques profondes, sur quatre axes principaux, qui sont la libéralisation et la stabilisation de l'économie, la privatisation accélérée des entreprises d'Etat et la protection sociale des plus défavorisés.

Priorité et croissance

La libéralisation de l'économie roumaine est une priorité si nous voulons retrouver en 1998 une croissance grâce à un développement rapide des investissements privés. Lundi 17 Février, j'ai annoncé que nous démantelons ce qui reste du contrôle des prix dans le secteur concurrentiel, augmentons au prix mondial le prix de l'énergie pour les entreprises, unifions les marchés de change et rendrons notre monnaie nationale, le leu, convertible pour toute transaction de compte courant. Le prix de notre pétrole brut passe de USD 49 la tonne à USD 129 la tonne. Nous diminuons aussi radicalement les droits de douane, notamment pour les produits agricoles.

Au-delà du premier choc, cette opération liberté contribuera en elle-même à stabiliser l'inflation. Chez nous, le contrôle des prix et les subventions qui en sont la contrepartie ont été des facteurs inflationnistes importants. Mais ça ne suffit pas. Nous n'avons pas d'autre choix que de réduire le déficit budgétaire. Une des

clefs de notre programme et en cela nous sommes soutenus par le Fond Monétaire, consiste à ramener notre déficit à 4,5% du PIB, ceci grâce entre autres, à des réductions dans la fonction publique, dans les projets d'investissements publics, et dans une élimination des exemptions fiscales distribuées avec largesse par nos prédécesseurs.

Un des axes prioritaires de nos réformes est de briser les anciens monopoles industriels et agricoles, d'éliminer leurs rentes de situation et de les ouvrir à la concurrence. Dans cet esprit, nous accélérons les privatisations. Nous nous engageons à lancer dans le mois qui vient des offres publiques de vente pour cinquante grandes entreprises de toute taille aux enchères chaque semaine, sans épargner au contraire les grandes entreprises d'Etat, y compris celles dont les pertes sont les plus grandes. Nous comptons à ce titre sur les investisseurs étranger, notamment français, pour se porter acquéreur.

Allocations familiales

Notre programme par certains aspects austères est aussi humain. Pour aider les plus dépourvus dans notre population à résister au choc, nous mettons en oeuvre un programme d'urgence de transferts sociaux aux familles. Il s'avère que les principaux foyers de pauvreté en Roumanie sont les familles nombreuses. C'est pourquoi nous avons, en mesure d'urgence, ajouté presque 2% du PIB en allocations familiales à nos dépenses. Nos enfants n'auront pas faim et ne manqueront pas de soins cet hiver.

Pour la première fois, un gouvernement démocratique lance des réformes structurelles profondes, et s'engage à libéraliser et stabiliser l'économie.

On dit que nous ne tiendrons pas. Mais je suis un homme de terrain, syndicaliste d'origine. Je sais que notre population en a assez de vivre à l'écart du monde. Nous sommes prêts à accepter les sacrifices qu'il faut pour intégrer la Roumanie à l'Europe. Nous comptons pour cela sur l'amitié et l'aide de la France.

Ouverte au monde, au centre de l'Europe, la Roumanie va maintenant pouvoir ouvrir un nouveau chapitre dans ses relations avec la France. Nous voyons venir le jour où nous aurons notre place, à côté de notre allié traditionnel, dans une Union européenne élargie.

Article paru dans le Figaro du 26/02/97